25/11/2022

Πάνω από 500 εγκλήματα μίσους κατά των Χριστιανών καταγράφηκαν το 2021 σε 19 ευρωπαϊκές χώρες – Όσα αποκαλύπτει ετήσια έκθεση

/ Επικαιρότητα

Πάνω από 500 εγκλήματα μίσους κατά των Χριστιανών καταγράφηκαν το 2021 σε 19 ευρωπαϊκές χώρες. Αυτό αποκαλύπτει ετήσια έκθεση, στο πλαίσιο της οποίας διεξήγαγε έρευνα το Παρατηρητήριο για τη Μισαλλοδοξία και τις Διακρίσεις κατά των Χριστιανών (OIDAC).

- Της Σβετλάνα Λεβίτσκι

Συγκεκριμένα, το OIDAC, μία αυστριακή ΜΚΟ, έχει καταγράψει πάνω από 500 **εγκλήματα μίσους,** από τα οποία οι 14 ήταν πράξεις σωματικής βίας και οι 4 ανθρωποκτονίες κατά Χριστιανών, σε 19 ευρωπαϊκές χώρες.

Η **ελευθερία θρησκείας** ή πεποιθήσεων (FoRB) είναι πολύτιμη για όλα τα μέλη της κοινωνίας, και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αρχής του **πλουραλισμού**,

ένα βασικό στοιχείο στις δημοκρατικές κοινωνίες. Καθώς είναι απαραίτητο να γίνεται έλεγχος για το κατά πόσο και αν η κοινωνία και οι κυβερνήσεις υπερασπίζονται αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα, το OIDAC ανέλαβε τη διεξαγωγή έρευνας.

Σύμφωνα με την έκθεση, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία (περίπου 300) των εγκλημάτων μίσους σχετίζονται με **βανδαλισμούς** (γκράφιτι, φθορά περιουσίας και **βεβήλωση**), το δεύτερο πιο συχνό έγκλημα (περίπου 80 περιπτώσεις) είναι η κλοπή θρησκευτικών αντικειμένων και εκκλησιαστικού εξοπλισμού. Καταγράφηκαν περίπου 60 **εμπρηστικές επιθέσεις**, τουλάχιστον 14 περιπτώσεις σωματικής επίθεσης, εξύβρισης ή απειλής και 4 **ανθρωποκτονίες**.

Ωστόσο, πολλές περιπτώσεις είναι δύσκολο να ταξινομηθούν, καθώς περιλαμβάνουν διάφορες μορφές εγκλημάτων. Για παράδειγμα, περιπτώσεις βανδαλισμών συνήθως περιλαμβάνουν επίσης απειλές κατά της Εκκλησίας ή των χριστιανών, προσβολές και κλοπές ιερών αντικειμένων.

Οι αυξημένοι αριθμοί των εκκλησιών που έχουν υποστεί μικροκλοπές υποδηλώνουν μείωση του σεβασμού προς τους ιερούς ναούς.

Δυστυχώς, ο αυξανόμενος αριθμός αυτών των «μικρών» περιστατικών οδηγεί συχνά σε πιο σοβαρές συνέπειες, καθώς πολλές εκκλησίες κλείνουν τις πόρτες μετά την τέλεση των Ιερών Ακολουθιών και Μυστηρίων, για λόγους ασφαλείας.

Η ατμόσφαιρα μισαλλοδοξίας στην οποία ζουν οι χριστιανικέ κοινότητες έχει ως συνέπεια οι πιστοί να αποφασίζουν να κρύψουν τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις ή να αραιώνουν τη συμμετοχή τους σε θρησκευτικές εορτές και εκδηλώσεις.

Ακόμη, η συνεχής στοχοποίηση των Χριστιανών, οδηγεί τους νέους ανθρώπους ή όσους ασπάστηκαν πρόσφατα των Χριστιανισμό, να εγκαταλείψουν την πίστη τους μπροστά στο κοινωνικό κόστος.

Πηγή φωτογραφίας: intoleranceagainstchristians.eu

Εγκλήματα μίσους κατά των Χριστιανών και στην Ελλάδα

Σύμφωνα με την έκθεση, η **Γαλλία** και η **Γερμανία** παραμένουν οι χώρες με τον υψηλότερο αριθμό εγκλημάτων μίσους τα τελευταία χρόνια, ακολουθούμενη από την **Ιταλία**, την **Πολωνία** και το **Ηνωμένο Βασίλειο** και την **Ισπανία**. Τα τελευταία τρία χρόνια (2019 – 2021) άρχισαν να έρχονται στοιχεία και από άλλες χώρες, όπως η **Αυστρία**, όπου καταγράφηκαν 8 εγκλήματα μίσους που διαπράχθηκαν το 2019, 21 εγκλήματα το 2020 και 15 εγκλήματα μίσους το 2021. Ακολουθούν, σε καταγραφές, το **Βέλγιο**, η **Σλοβακία**, η **Σλοβενία**, η **Ελλάδα** και η **Ελβετία**.

Αν και οι περισσότερες περιπτώσεις βανδαλισμών στρέφονται κατά εκκλησιών και όχι εναντίον ανθρώπων, **τα εγκλήματα μίσους παραμένουν επικίνδυνα, καθώς τα κίνητρα πίσω από τη βεβήλωση των ιερών συμβόλων, επιδεικνύουν μίσος που στρέφεται προς τους Χριστιανούς.**

Τέτοια εγκλήματα μίσους στέλνουν ένα μήνυμα που επηρεάζει και απειλεί μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων. Επιπλέον, εάν το ευρύ κοινό δεν καταδικάζει αυτές τις πράξεις, η απόρριψη των Χριστιανών γίνεται αποδεκτή ή κάτι το "σύνηθες", και μπορεί να οδηγήσει στο να θεωρούνται «νόμιμες» πιο σοβαρές μορφές βίας.

Θετική εξέλιξη αποτελεί το γεγονός ότι οι κυβερνήσεις όπως η **Γαλλία** και η **Σκωτία** μεριμνούν για τη βελτίωση της ασφάλειας σε θρησκευτικούς χώρους, όπου γίνονται επί του παρόντος τα περισσότερα εγκλήματα μίσους κατά των Χριστιανών.

Πηγή φωτογραφίας: intoleranceagainstchristians.eu

Πολλά τα περιστατικά – λίγες οι καταγγελίες

Η έκθεση αποκαλύπτει μεταξύ άλλων ότι, αν και σε σχέση με άλλες χρονιές τα ποσοστά εμφανίζουν μείωση, υπάρχει **ένας αυξανόμενος φόβος που λειτουργεί ανασταλτικά, αποτρεπτικά** στην καταγγελία των περιστατικών.

Αυτό που παρατηρείται στις χριστιανικές κοινότητες είναι ότι οι πολίτες φοβούνται τον κοινωνικό στιγματισμό. Συνεπώς προβαίνουν σε αυτολογοκρισία και δεν καταφεύγουν στη **δικαιοσύνη**. Επίσης τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν δίνουν δημοσιότητα τέτοια φαινόμενα.

Από πού προέρχεται η λογοκρισία

Σύμφωνα με την έκθεση, παρατηρήθηκε ότι υπάρχει αυτολογοκρισία σε πέντε τομείς της ζωής του κάθε ατόμου: Στην εκπαίδευση, στον χώρο εργασίας, στη δημόσια σφαίρα, στις ιδιωτικές κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και στις πλατφόρμες μέσων ενημέρωσης.

Τα θιγόμενα άτομα ασκούν μία μορφή **μη καταναγκαστικής αυτολογοκρισίας** με το να απέχουν από την έκφραση μηνυμάτων που προκαλούν δυσάρεστες αντιδράσεις και προς σεβασμό προς τους άλλους. Αντιθέτως η αυτούσια αυτολογοκρισία βασίζεται στον **φόβο** ότι αν εκφράσουν, εκδηλώσουν τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, τότε θα υποστούν διάκριση ή **κυρώσεις**. Δηλαδή ορισμένοι Χριστιανοί αποφεύγουν να εκδηλώσουν την πίστη τους διότι ορισμένοι που το έπραξαν αυτό έχασαν την εργασία τους, δέχθηκαν λεκτική ή σωματική βία, **απορρίφθηκαν** από τους φίλους τους, ή/και τους επιβλήθηκε νομικό πρόστιμο (κυρώσεις).

Ο ανασταλτικός παράγοντας

Η θρησκεία και η πίστη θεωρούνται βασικά γνωρίσματα της ταυτότητας του ανθρώπου που χρήζουν σεβασμού. Τα τελευταία χρόνια οι Χριστιανοί στην Ευρώπη είναι όλο και περισσότερο στόχοι δυσφήμισης και εμπαιγμού, από δημοσιογράφους,

τηλεοπτικές προσωπικότητες, καλλιτέχνες, πολιτικούς και άλλους.

Από τη μία, οι νομικές υποθέσεις εναντίον Χριστιανών που μιλούσαν δημόσια για την πίστη τους και από την άλλη η κοινωνική πίεση που δέχονταν, δημιουργεί το αίσθημα του παρατεταμένου φόβου.

Οι άνθρωποι οδηγούνται στην αυτολογοκρισία όταν αντιλαμβάνονται μια μισαλλόδοξη ατμόσφαιρα, και όταν οι πιθανές δυσκολίες που αυτό συνεπάγεται δυσχεραίνει την ζωή τους.

Ελευθερία θρησκείας

Οι όροι «διεθνής θρησκευτική ελευθερία» (IRF) και «ανθρώπινα δικαιώματα» συζητούνται ευρέως και δυστυχώς αντιμετωπίζουν μια αυξανόμενη πίεση σε πολλές χώρες. Μάλιστα, οι περισσότερες χώρες που ανήκουν στην Ευρώπη έχουν υπογράψει τον Χάρτη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο οποίος επηρεάζει την εθνική νομοθεσία και προστατεύει τα διεθνή ανθρώπινα δικαιώματα (IHR). Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα διεθνή ανθρώπινα δικαιώματα προστατεύονται από το **Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων** (ΕΣΔΑ). Μάλιστα το άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναφέρεται στην “Ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας”:

1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις την ελευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας, το δικαίωμα τούτο επάγεται την ελευθερίαν αλλαγής θρησκείας ή πεποιθήσεων, ως και την ελευθερίαν εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων μεμονωμένως, ή συλλογικώς δημοσία ή κατ’ ιδίαν, δια της λατρείας, της παιδείας, και της ασκήσεως των θρησκευτικών καθηκόντων και τελετουργιών.
2. Η ελευθερία εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων δεν επιτρέπεται να αποτελέσηαντικείμενον ετέρων περιορισμών πέραν των προβλεπομένων υπό του νόμου και αποτελούντων αναγκαία μέτρα, εν δημοκρατική κοινωνία δια την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της δημοσίας τάξεως, υγείας και ηθικής, ή την προάσπισιν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων.

Πηγή φωτογραφίας: intoleranceagainstchristians.eu

Όλη η έκθεση ΕΔΩ

Φωτογραφίες: OIDAC – intoleranceagainstchristians.eu και φωτογραφίες αρχείου